

opretholdelsen af fuld beskæftigelse og som led i den økonomiske og sociale udvikling. Man fandt derfor tiden moden til et indgående studium af problemet med det formål at få optrukket generelle principper, som kunne danne grundlag for internationale bestemmelser på dette område.

Styrelsesrådet vedtog endvidere, at spørgsmålet skulle underkastes en behandling af konferencen, samt at det skulle underkastes en første behandling af en forberedende teknisk konference. I henhold til forretningsordenen udsendtes i juni 1949 til regeringerne en rapport om spørgsmålet samt spørgeskema, og efter at svarene var modtaget, afholdtes fra 23. januar til 3. februar 1950 den ovennævnte forberedende konference.

Resultatet af denne og forslag til henstillingen udsendtes derefter og behandledes på konferencen i juni 1950.

Forslaget blev behandlet i en komité, som bestod af 30 medlemmer fra regeringsgruppen, 15 medlemmer fra arbejdsgivergruppen og 15 medlemmer fra arbejdergruppen, og blev nøje gennemarbejdet og en del ændringer foretaget; disse var ikke af principiel natur, men tjente til at klare teksten og understrege visse principper. Henstillingen blev vedtaget af plenarforsamlingen den 30. juni 1950.

Henstillingen består af 7 afsnit. Det første indeholder en definition af udtrykkene „oplæring“ og „producerende arbejder“. 2. afsnit beskæftiger sig med oplæringens principper, og det fastslås her, at oplæringen af voksne skal undersøges, udarbejdes og udvikles i overensstemmelse med situationen og tendenserne på arbejdsmarkedet, bestræbelserne for at forbedre og forøge produktionen og mulighederne for, at de pågældende kan anbringes i et passende arbejde. Planerne for sådan oplæring skal undersøges, udarbejdes og udvikles i samarbejde med arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, hvor sådanne findes.

Det fastslås endvidere bl. a., at oplæringen af voksne ikke må anvendes i stedet for arbejdsløshedsforsikring eller understøttelse, men skal muliggøre en oplæring af arbejdsløse, som har en sådan oplæring behov for at finde passende arbejde.

I 3. afsnit fastlægges oplæringens område og de grupper af personer, som denne skal tilrettelægges for, nemlig:

- a) demobiliserede personer og krigsofre, som har oplæring behov for at finde passende beskæftigelse,
- b) erhvervshæmmede personer, som har oplæring behov for at finde passende beskæftigelse,
- c) arbejdsløse voksne, som næppe vil finde fremtidigt arbejde inden for deres eget fag, eller som har oplæring behov for at sikre sig at finde arbejde igen inden for deres egen beskæftigelse,
- d) voksne, som ønsker at lære et arbejde, i hvilket der er en langvarig mangel på arbejdskraft,
- e) arbejdere, som er blevet overflødige i deres eget arbejde på grund af den tekniske udvikling,
- f) voksne fra overfyldte fag, som ønsker at forberede sig til arbejde inden for andre erhverv,
- g) voksne, som søger at emigrere i henhold til planer, som er støttet af regeringen, og som har brug for oplæring for at kunne tilpasse sig arbejdssituationen i immigrationslandet,
- h) emigranter, som har fået arbejdstilladelse, og som har træning behov for at tilpasse sig arbejdssituationen i immigrationslandet.